

- (5) U skladu s člancima 113. i 114. ovog zakona, osuda za kaznena djela iz stavka (1) ovog članka ima za pravnu posljedicu osude:
- prestanak službene dužnosti i prestanak zaposlenja;
 - oduzimanje odlikovanja;
 - zabranu obavljanja službene dužnosti u zakonodavnom, izvršnom, pravosudnom, upravnom ili bilo kojem organu koji se u cijelosti ili djelomično financira iz javnih sredstava; i
 - zabranu stjecanja službene dužnosti u zakonodavnom, izvršnom, pravosudnom, upravnom ili bilo kojem organu koji se u cijelosti ili djelomično financira iz javnih sredstava."

Članak 3.

(Izmjena članka 239.)

Članak 239. Kaznenog zakona mijenja se i glasi:

- "(1) Službena osoba u instituciji Bosne i Hercegovine, Federacije Bosne i Hercegovine, Republike Srpske, Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, ili u kantonu, gradu ili općini ili lokalnoj zajednici ili bilo kojem tijelu lokalne uprave i samouprave, ili odgovorna osoba koja ne primijeni, ne provede, ne izvrši ili na drugi način ne poštuje konačnu i obvezujuću odluku Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, uključujući i odluku o privremenoj mjeri, konačnu i izvršnu odluku ili privremenu mjeru Suda Bosne i Hercegovine, Doma za ljudska prava Bosne i Hercegovine ili Europskog suda za ljudska prava, ili koja spriječi odnosno na drugi način omete primjenu, provođenje ili izvršenje takve odluke, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina."
- (2) Osoba iz stavka (1), kojoj je izravno ili neizravno naloženo da se ponaša na način iz stavka (1) ovog članka, a osjećala se prinuđenom da izvrši takav nalog kako ne bi izgubila sredstva za život ili ne bi bila izložena zlostavljanju na radnom mjestu, ali je obavijestila nadređenog da bi se takvim radnjama moglo počinuti kazneno djelo, može se blaže kazniti.
- (3) Osoba iz stavka (1) kojoj je izravno ili neizravno naloženo da se ponaša na način iz stavka (1) ovog članka, ali koja je o takvoj situaciji obavijestila nadležnog tužitelja, oslobodit će se kazne.
- (4) Za kaznenog djelo iz stavka (1) ovog članka izreći će se sigurnosna mjera zabrane obavljanja dužnosti.
- (5) U skladu s člancima 113. i 114. ovog zakona, osuda za kaznena djela iz stavka (1) ovog članka ima za pravnu posljedicu osude:
- prestanak službene dužnosti i prestanak zaposlenja;
 - oduzimanje odlikovanja;
 - zabranu obavljanja službene dužnosti u zakonodavnom, izvršnom, pravosudnom, upravnom ili bilo kojem organu koji se u cijelosti ili djelomično financira iz javnih sredstava; i
 - zabranu sticanja službene dužnosti u zakonodavnom, izvršnom, pravosudnom, upravnom ili bilo kojem organu koji se u cijelosti ili djelomično financira iz javnih sredstava."

Članak 4.

(Stupanje na snagu)

Ovaj zakon stupa na snagu 2. srpnja 2023. godine, objavljuje se na službenoj internetskoj stranici Ureda visokog predstavnika te se odmah objavljuje u "Službenom glasniku BiH".

ОДЛУКА ВИСОКОГ ПРЕДСТАВНИКА

Користећу се овлашћењима која су ми дата чланом V Анекса 10 (Споразум о цивилној имплементацији Мировног уговора) Опћег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења поменутог Споразума о цивилној имплементацији наведеног Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II.1(д) горе наведеног Споразума, према којем високи представник "пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са цивилном имплементацијом";

Позивајући се на став XI.2 Закључака Вијећа за имплементацију мира које се састало у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Вијеће за имплементацију мира поздравило намеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, "доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним," у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са тачком (ц) овог става) и "мјере у сврху осигурања имплементације Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета";

Подсјећајући такође да је Савјет безбједности Уједињених нација у више наврата потврдио својим резолуцијама донесеним на основу поглавља VII Повеље Уједињених нација да улога високог представника као коначног ауторитета у земљи у погледу имплементације Анекса 10. Дејтонског мировног споразума укључује "овлашћење за доношење обавезујућих одлука када оцијени да је то неопходно о питањима која је Вијеће за имплементацију мира разматрало у Бону 9. и 10. децембра 1997. године";

Имајући у виду најновији коминике Управног одбора Вијећа за имплементацију мира, у којем је Управни одбор још једном потврдио своју пуну подршку високом представнику у осигурању пуног поштивања Општег оквирног споразума за мир у БиХ и провођењу његовог мандата у складу са Анексом 10 и одговарајућим резолуцијама Савјета безбједности Уједињених нација;

Просјећајући се да у Резолуцији 2549 (2020) Савјет безбједности Уједињених нација "позива стране да се у складу с Мировним споразумом придржавају своје обавезе да у цијелости сарађују са свим институцијама укљученим у provedбу овог мировног споразума, како је описано у Мировном споразуму, укључујући и Анекс 4";

Подсјећајући да је према члану I/2. Устава Босна и Херцеговина "демократска држава која функционише у складу са законом" и да се чланом VI/5. Устава предвиђа да су "одлуке Уставног суда коначне и обавезујуће", те да се чланом III/3.б) захтијева од ентитета и свих нижих административних јединица да у цијелости поступају у складу с Уставом Босне и Херцеговине и у складу с одлукама њених институција;

Подсјећајући да је независност правосуђа темељ владавине права и налаже да правосуђе мора бити слободно од вањских притисака и политичког утицаја, што представља саставни дио темељног демократског принципа диобе власти, те да политички притисак на правосуђе угрожава право на праведно суђење дефинисано у Европској конвенцији о људским правима, према којој "... свако има право на праведно суђење и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним, законом установљеним судом" (члан 6. став 1. Конвенције);

Позивајући се на члан II/1. Устава, у којем се предвиђа да ће "Босна и Херцеговина и оба ентитета осигурати највиши ниво међународно признатих људских права и основних слобода", те на члан II/6., према којем "Босна и Херцеговина, и сви судови, установе, органи власти, те органи којима посредно руководе ентитети или који дјелују унутар ентитета подвргнути су, односно примјењују [та] људска права и основне слободе (...)."

Увиђајући да непровођење одлука судова директно угрожава право на праведно суђење и владавину права уопштено;

Дубоко забринут због тога што истакнути јавни званичници и органи јавне власти намјерно не поштују у цијелости одлуке високог представника и одлуке Уставног суда Босне и Херцеговине;

Подсјећајући да напади на Уставни суд Босне и Херцеговине, једну од највиших институција државе Босне и Херцеговине, успостављену Уставом Босне и Херцеговине како би вршила функцију самосталног и независног чувара Устава Босне и Херцеговине, односно да покушаји да се промијени уставни поредак Босне и Херцеговине представљају озбиљно кршење Општег оквирног споразума за мир, а самим тим и нарушавање мира и стабилности у земљи и региону, те да сходно томе заслужују одговарајућу реакцију;

Дубоко забринут због одлуке Народне скупштине Републике Српске да на сједници одржаној 27. јуна 2023. године усвоји Закон о непримјењивању одлука Уставног суда Босне и Херцеговине, којим се покушава предвидјети да се одлуке Уставног суда Босне и Херцеговине не би примјењивале и извршавале на територији Републике Српске и да се такви случајеви непримјењивања и неизвршавања изузму из оквира државне надлежности у кривичним стварима и из Кривичног закона Босне и Херцеговине, чиме се нуди политичка "заштита таквим лицима од евентуалне кривичне одговорности по основу неизвршавања и непримјењивања одлука Уставног суда Босне и Херцеговине";

Уз даље жаљење што је Народна скупштина Републике Српске на својој сједници одржаној 27. јуна 2023. године усвојила Закључак у вези са Законом о непримјењивању одлука Уставног суда Босне и Херцеговине, а којим закључком се, између осталог, позива Народна скупштина Републике Српске да донесе законе или друге одговарајуће правне акте о предузимању мјера за кажњавање свих институција и органа власти који не би проводили Закон о непримјењивању одлука Уставног суда Босне и Херцеговине и да те мјере подразумијевају неодложно укидање таквих институција и органа власти, као и мјере којима се инкриминише непровођење тог закона;

Дубоко забринут због одлуке Народне скупштине Републике Српске донесене на сједници одржаној 21. јуна 2023. године да усвоји измјене и допуне Закона о објављивању закона и других прописа Републике Српске, којима би се уклонила обавеза објављивања одлука високог представника у Службеном гласнику Републике Српске, те

подсјећајући с тим у вези органе власти Републике Српске на њихове обавезе из Анекса 10 Дејтонског мировног споразума, да у потпуности сарађују с високим представником;

Увјерен да претходно описано понашање озбиљно угрожава цивилну имплементацију Општег оквирног споразума за мир;

Свјестан потребе да се Босна и Херцеговина на смислен начин ангажује у реформама које су неопходне како би ова земља постигла напредак на свом путу ка интеграцији у Европску унију и како би то могла учинити што је прије могуће;

Узимајући у обзир све претходно наведено, високи представник овим доноси сљедећу одлуку:

ОДЛУКА КОЈОМ СЕ ДОНОСИ ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА КРИВИЧНОГ ЗАКОНА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

("Службени гласник БиХ", бр. 3/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 55/06, 32/07, 8/10, 47/14, 22/15, 40/15, 35/18, 46/21 и 31/23)

1. Закон који слиједи и који чини саставни дио ове Одлуке ступа на снагу као што је предвиђено у члану 4. тог Закона, на привременој основи све док га Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине не усвоји у истом облику, без измјена и допуна и без додатних услова.
2. Ова Одлука ступа на снагу одмах и одмах се објављује на службеној интернетској страници Канцеларије високог представника и у "Службеном гласнику БиХ".

Број 13/23
1. јула 2023. године
Сарајево

Високи представник
Кристијан Шмит, с. р.

ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА КРИВИЧНОГ ЗАКОНА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

(Измјена и допуна у члану 156.)

У Кривичном закону Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 3/03, 32/03, 37/03, 54/04, 61/04, 30/05, 53/06, 55/06, 32/07, 8/10, 47/14, 22/15, 40/15, 35/18, 46/21 и 31/23; у даљем тексту: Кривични закон), у члану 156., ријечи: "Ко употребом физичке силе или пријетњом употребе физичке силе", замјењују се ријечима: "(1) Ко употребом силе или пријетњом употребе силе, или на неки други противправан начин".

- Иза става (1) додају се нови ставови (2) и (3), који гласе:
- "(2) За кривично дјело из става (1) овог члана изрећи ће се мјера безбједности забране вршења дужности.
 - (3) У складу с члановима 113. и 114. овог закона, осуда за кривична дјела из става (1) овог члана има за правну посљедицу осуде:
 - а) престанак службене дужности и престанак запослења;
 - б) одузимање одликовања;
 - в) забрану вршења службене дужности у законодавном, извршном, правосудном, управном или било којем органу који се у цијелости или дјелимично финансира из јавних средстава; и
 - д) забрану стицања службене дужности у законодавном, извршном, правосудном, управном или било којем органу који се у цијелости или дјелимично финансира из јавних средстава."

Члан 2.
(Нови члан 203а)

Иза члана 203. Кривичног закона додаје се нови члан 203а, који гласи:

"Неизвршавање одлука високог представника
Члан 203а

- (1) Службено лице у институцији Босне и Херцеговине, Федерације Босне и Херцеговине, Републике Српске, Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, или у кантону, граду или општини или локалној заједници или било којем органу локалне управе и самоуправе, или одговорно лице које не примијени, не проведе, не изврши или на други начин не поштује одлуку високог представника за Босну и Херцеговину, или које спрјечи односно на други начин омете примјену, провођење или извршење такве одлуке, казниће се казном затвора од шест мјесеци до пет година.
- (2) Лице из става (1), којем је директно или индиректно наложено да се понаша на начин предвиђен у ставу (1) овог члана, а осјећало се принуђеним да изврши такав налог како не би изгубило средства за живот или не би било изложено злостављању на радном мјесту, али је обавијестило надређеног да би се таквим радњама могло починити кривично дјело, може се блаже казнити.
- (3) Лице из става (1) којем је директно или индиректно наложено да се понаша на начин предвиђен у ставу (1) овог члана, али које је о таквој ситуацији обавијестило надлежног тужиоца, ослободиће се казне.
- (4) За кривично дјело из става (1) овог члана изрећи ће се мјера безбједности забране вршења дужности.
- (5) У складу с члановима 113. и 114. овог закона, осуда за кривична дјела из става (1) овог члана има за правну посљедицу осуде:
 - a) престанак службене дужности и престанак запослења;
 - b) одузимање одликовања;
 - c) забрану вршења службене дужности у законодавном, извршном, правосудном, управном или било којем органу који се у цијелости или дјелимично финансира из јавних средстава; и
 - d) забрану стицања службене дужности у законодавном, извршном, правосудном, управном или било којем органу који се у цијелости или дјелимично финансира из јавних средстава."

Члан 3.

(Измјена члана 239.)

Члан 239. Кривичног закона мијења се и гласи:

- (1) Службено лице у институцији Босне и Херцеговине, Федерације Босне и Херцеговине, Републике Српске, Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, или у кантону, граду или општини или локалној заједници или било којем органу локалне управе и самоуправе, или одговорно лице које не примијени, не проведе, не изврши или на други начин не поштује коначну и обавезујућу одлуку Уставног суда Босне и Херцеговине, укључујући и одлуку о привременој мјери, коначну и извршну одлуку или привремену мјеру Суда Босне и Херцеговине, Дома за људска права Босне и Херцеговине или Европског суда за људска права, или које спрјечи односно на други начин омете примјену, провођење или извршење такве одлуке, казниће се казном затвора од шест мјесеци до пет година."

- (2) Лице из става (1), којем је директно или индиректно наложено да се понаша на начин предвиђен у ставу (1) овог члана, а осјећало се принуђеним да изврши такав налог како не би изгубило средства за живот или не би било изложено злостављању на радном мјесту, али је обавијестило надређеног да би се таквим радњама могло починити кривично дјело, може се блаже казнити.
- (3) Лице из става (1) којем је директно или индиректно наложено да се понаша на начин предвиђен у ставу (1) овог члана, али које је о таквој ситуацији обавијестило надлежног тужиоца, ослободиће се казне.
- (4) За кривично дјело из става (1) овог члана изрећи ће се мјера безбједности забране вршења дужности.
- (5) У складу с члановима 113. и 114. овог закона, осуда за кривична дјела из става (1) овог члана има за правну посљедицу осуде:
 - a) престанак службене дужности и престанак запослења;
 - b) одузимање одликовања;
 - c) забрану вршења службене дужности у законодавном, извршном, правосудном, управном или било којем органу који се у цијелости или дјелимично финансира из јавних средстава; и
 - d) забрану стицања службене дужности у законодавном, извршном, правосудном, управном или било којем органу који се у цијелости или дјелимично финансира из јавних средстава."

Члан 4.

(Ступање на снагу)

Овај закон ступа на снагу 2. јула 2023. године, објављује се на службеној интернетској страници Канцеларије високог представника те се одмах објављује у "Службеном гласнику БиХ".

ODLUKA VISOKOG PREDSTAVNIKA

Koristeći se овлашћенима која су ми дата чланом V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja pomenutog Sporazuma o civilnoj implementaciji navedenog Mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir član II.1(d) gore navedenog Sporazuma, prema kojem visoki predstavnik "pruža pomoć, kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u vezi sa civilnom implementacijom";

Pozivajući se na stav XI.2 Zaključaka Vijeća za implementaciju mira koje se sastalo u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, u kojem je Vijeće za implementaciju mira pozdravilo namjeru visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja Sporazuma o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, "donošenjem obavezujućih odluka, kada to bude smatrao neophodnim," u vezi sa određenim pitanjima, uključujući (u skladu sa tačkom (c) ovog stava) i "mjere u svrhu osiguranja implementacije Mirovnog sporazuma na čitavoj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta";

Podsjećajući takođe da je Vijeće sigurnosti Ujedinjenih naroda u više navrata potvrdilo svojim rezolucijama donesenim na osnovu poglavlja VII Povelje Ujedinjenih naroda da uloga visokog predstavnika kao konačnog autoriteta u zemlji u pogledu implementacije Aneksa 10. Dejtonskog mirovnog sporazuma uključuje "ovlaštenje za donošenje obavezujućih odluka kada